ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΗΡΩΪΚΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Αὐτὸ τὸ σύνθημα μᾶς ἐδόθη χθὲς ἀπὸ τὴν ἔνδοξον τῆς Πίστεως ἡμέραν. Διότι ποῖος δὲν βλέπει; Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ πάντιμος αὐτὴ ἡμέρα τοῦ θριάμβου τῆς Πίστεως ἐπὶ τῶν ταυτῷ καὶ ἡ ἡμέρα τῶν θαυμαστῶν Ἡρώων, τῶν ἐνδόξωνΜαρτύρων τῆς Πίστεως ἡμέρα. Μάρτυρες καὶ Ἥρωες. Ἥρωες ποὺ ἠγωνίσθησαν γενναῖα, ἔνδοξα, καρτερικά. Καὶ Μάρτυρες ποὺ ἐθυσίασαν τὰ πάντα. Ὑπὲρ τίνος; Ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς των ψυχικῆς σωτηρίας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ χθεσινὸν του ἀνάγνωσμα μάρτυρας καὶ ἥρωας τῆς Πίστεως μᾶς παρουσιάζει. Ὅλοι αὐτοὶ περὶ τῶν ὁποίων μᾶς ὁμιλεῖ, ὅλοι μάρτυρες, ὅλοι ἥρωες, ὅλοι θύματα ἱερὰ καὶ σφάγια ἔνδοξα καὶθαυμαστὰὁλοκαυτώματα εἰς τὸν θωμὸν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι αὐτοὶ φωνάζουν πρὸς ἡμᾶς σήμερον: Γενῆτε ἡρωϊκοὶ εἰς τὴν Πίστιν. Γενῆτε ἡρωϊκοὶ μάρτυρες καὶ θυσιάζετε τὰ πάντα διὰ τὴν Πίστιν. Νὰ θυσιάζωμεν τὰ πάντα. Δηλαδὴ τί νὰ θυσιάζωμεν;

1.—Νὰ θυσιάζωμεν τὰ πάθη μας.

Ναί, εἰς τὸ θυσιαστήριον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ νὰ θυσιάζωμεν οἱ Χριστιανοὶ τὰ πάθη μας. Τοῦτη ἡ πρώτη μας θυσία, τὸ πρῶτον, τὸ κύριον, τὸ οὐσιῶδες δεῖγμα τοῦ ἐνδόξου ἡρωϊσμοῦ μας. Οἱ πιστοί, ὅλοι οἱ Χριστιανοί, καλούμεθα νὰ γίνωμεν ἅγιοι, ὅπως ἅγιος εἶναι ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ μας νὰ γίνωμεν τέλειοι, ὅπως τέλειος εἷς πᾶσαν ἀρετὴν καὶ ἁγιότητα ὑπῆρξε καὶ ὡς ἄνθρωπος ὁ Χριστός, ὁΣωτὴρ μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ Πίστις μας. Αὐτὴ ἡ Ὀρθοδοξία μας. Αὐτὴ ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ προσωπική του καθενός μας δόξα νὰ εἴμεθα ἅγιοι. Ὅλοι αὐτοὶ περὶ τῶν ὁποίων μᾶς ὁμιλεῖ σήμερον ὁ ἀπόστολος Παῦλος, οἱ Δίκαιοι τῆς Π. Διαθήκης μὲ πρῶτον τὸν προφήτην Μωϋσῆν ἅγιοι ὑπῆρξαν. Καὶ ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι τῆς Καινῆς Διαθήκης, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς, μιμηταὶ ἐκείνων. Ἅγιοι καὶ ἡμεῖς ὡς ἐκεῖνοι καὶ ὑπὲρ ἐκείνους. Ἀλλ' ἅγιος δὲν γίνεται ἕνας ποὺ κυριεύεται ἀπὸ πάθη καὶ κακίας. Τί τοῦ χρειάζεται; Ὁ ἁγών, ὁ σκληρός, ἀλλὰ καὶ ἔνδοξος κατὰ τῆς ἁμαρτίας ἁγών. Νὰ θυσιάσῃ, νὰ ποδοπατήσῃ νὰ ἀπαρνηθῇ καὶ νὰ νεκρώσῃ τὸν παλαιὸν τῆς ἁμαρτίας ἄνθρωπον ποὺ ζῇ μέσα του, νὰ ξερριζώσῃ κακίας καὶ ἐλαττώματα καὶ ἀδυναμίας.

Καὶ κερδίζει ὅποιος θυσιάζεται, ὅποιος θυσιάζει ὄχι δώδια καὶ πρόβατα, ἀλλ' ἐγωϊσμοὺς καὶ πάθη καὶ ποταπὰ συμφέροντα, καὶ γίνεται ἅγιος, καὶ μένει ἅγιος καὶ τέλειος ἐν μηδενὶ λειπόμενος. Αὐτὴ ἡ πρώτη μας θυσία.

2.—Νὰ θυσιάζωμεν τοῦ δίου τὰ τερπνά.

Ποῖα εἶναι αὐτά; Τὰ ἀγαθά. Τὰ ὑλικὰ ἀγαθά. Ὅλα τὰ ἀγαθά. Καὶ αἱ τέρψεις, αἱ ἀπολαύσεις, ἡ χαρὰ ποὺ φέρνουν τὰ ἀγαθὰ αὐτά. Θυσία καὶ αὐτά. Ἄ, ὄχι, ὄχι πάντοτε θυσία τὰ ἀγαθά. Διότι αὐτά, ἔστω καὶ ὑλικά, εἶναι ἀγαθά, δὲν εἶναι κακά. Εἶναι τοῦ Θεοῦ δῶρα, τοῦ Θεοῦ ἀγαθά. Καὶ δὲν τὰ ἔδωκεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ τὰ ἀπαρνούμεθα, τὰ ἔδωκε διὰ νὰ τὰ ἀπολαμβάνωμεν. Μὲ αὐτὰ νὰ εὐφραινώμεθα. Νὰ χαιρώμεθα τὴν ζωήν μας καὶ νὰ χαιρώμεθα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς μας.

Ἀλλὰ πότε; Ὅταν δὲν μᾶς παρασύρουν εἰς ἁμαρτίαν, ὅταν δὲν μᾶς γίνωνται σκάνδαλον καὶ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ἁγιότητα καὶ εἰς τὴν κατὰ Θεὸν ζωὴν καὶ πολιτείαν. Καὶ ὅταν τὰ ἐπίγεια δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὰ ἐπουράνια. Τότε δὲν θὰ τὰ ἀπολαύσωμεν. θὰ τὰ στερηθῶμεν. Τότε θὰ τὰ σκορπίσωμεν, θὰ τὰ θυσιάσωμεν.

Πάμπλουτος, πρίγκηψ ἦτο καὶ ὁ προφήτης Μωϋσῆς. Ἀλλὰ «πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ». Ἐπροτίμησε τοὺς ὀνειδισμοὺς καὶ τὰς κακουχίας, ποὺ ἐδοκίμαζαν ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι. Διατί; Διὰ νὰ ἀπολαύσῃ ἀργότερα τὴν αἰωνίαν δόξαν. Ἰδοὺ τῆς Πίστεως ὁ ἡρωϊσμός.

3.— Νὰ θυσιάζωμεν τὴν ζωήν μας. Τελευταία θυσία αὐτή. Ἀλλ' ἀπαραίτητος καὶ αὐτή. Πάντοτε; Ὄχι. Συνήθης εἰς ἐποχὰς τῆς Π. Διαθήκης, ὁπότε πολλοὶ δίκαιοι «ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον». Συνηθεστέρα εἰς τοὺς χρόνους τῶν φοβερῶν διωγμῶν καὶ τῶν μεγάλων τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγώνων, ὁπότε ἑκατομμύρια Μαρτύρων ἔχυσαν τὸ αἷμα των διὰ τὴν Πίστιν καὶ μυριάδες Ὁμολογητῶν ἐβασανίσθησαν διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἀπὸ ἡμᾶς τώρα δὲν ζητεῖται αὐτὴ ἡ θυσία. Εἴμεθα ἐλεύθεροι καὶ ἐλεύθεροι λατρεύομεν τὸν Θεόν μας. Τώρα. Ἀλλ' ἂν ἐνσκήψῃ ἡ θύελλα τῆς ἀθεΐας; "Ἂν συνωμόσουν τῆς Πίστεως οἱ ἐχθροὶ καὶ ἀρχίσουν διωγμοὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν; Ὤ, τότε μεγάλη δόξα, ὑψίστη χάρις καὶ τιμή. Ναί, ναί, καὶ τὴν ζωήν μας θυσίαν οἱ Χριστιανοί. Διὰ τὸν Χριστόν μας. Διὰ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν μας. Διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὴν σωτηρίαν μας. Τὰ πάντα θυσία. Ἡρωϊκοὶ καὶ ἀτρόμητοι εἰς τὴν πίστιν νὰ θυσιάζωμεν τὰ ἐπίγεια διὰ τὰ ἐπουράνια, τὴν ζωήν μας διὰ τὴν ψυχήν μας, κυρίως δὲ τὰ πάθη μας διὰ τὸν ἐξαγιασμόν τῆς ψυχῆς μας καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ μας. Τότε εἴμεθα ἡρωϊκοὶ εἷς τὴν Πίστιν.

ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΙ

Ἰατρὸς εἰδικὸς Παθολόγος κ. ΣΤΕΦ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ὁδὸς Χαραλάμπη 65 Α' ('Υψηλὰ 'Αλώνια Πάτραι, τηλ. 57—82. Ὧραι 9 — 1 καὶ 5 — 9 μ.μ.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ εἰδικὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του Πλατεῖα Γεωργίου Α' 9, τηλ 36-65.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ.ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (Ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΙΑΤΡΟΣ, Μαιζῶνος 106, δέχεται 8—12 καὶ 5—8.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος, τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη — Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 19—22, οἰκίας 49—23.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52, τηλ. 24 — 39.

Ὁ χειρουργὸς Οὐρολόγος Ἰατρὸς κ. ΑΘΑΝ. ΚΟΝΤΟΣΑΚΗΣ ἄρτι ἐγκατασταθεὶς ἐν Πάτραις, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του, ὁδὸς Μαιζῶνος 51, τηλ. 40—96.

Ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀνέλαβε τὸ τ. Ἰατρεῖον Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. Ὁ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ εἰδικὸς νευρολόγος —ψυχίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην Παντανάσσης 45, τηλ. 36—50.

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, Χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 55, τηλέφ. 36—32.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Νευρολόγος — Ψυχίατρος, Λεωφόρος Γουναρη 26, τηλ. 35—36.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς παθολόγος, ἀποχωρήσας τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80 Ἰατρεῖον του (Ἔναντι Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Νικολάου), τηλ. 21—81.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος μετέφερεν τὸ Ἰατρεῖον του Βασιλείου Ρούφου 90 πλησίον Ἁγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68-92.

Ὁ ΑΛΕΞ. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ Νευρολόγος Ψυχίατρος, ἐπανελθὼν ἐκ ταξιδίου, ἐπανέλαβεν τὰς ἐργασίας του. Δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Παντανάσσης 45, τηλ. 36—50.

Ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ ΠΑΥΛΟΥ ΟΔ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ ὀφθαλμιάτρου, Κανακάρη 160 καὶ Παντανάσσης, τηλ. 63-69.

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΛΑΪΚΑ, ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.

- ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΠΟΔΟΚΙΝΗΤΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ, ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ μὲ 36 ΔΟΣΕΙΣ. ΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ.
- ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ, ΠΙΚ ΑΠ καὶ χίλια ἄλλα εἴδη.

ΑΓΟΡΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ καὶ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33 ΤΗΛΕΦ. 32—34 (Κάτωθι Β' Ἀστυν. Τμήματος).

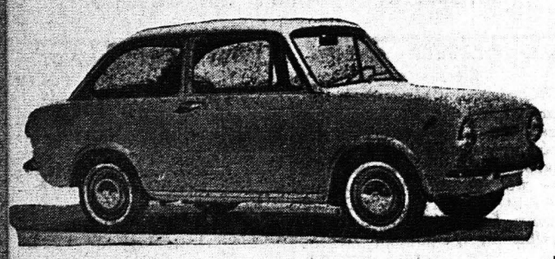
ΤΑ ΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΤΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 27

ΤΟ FIAT 850

ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ. ΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ — ΤΕΤΡΑΚΥΛΙΝΔΡΟΝ, ΤΕΤΡΑΧΡΟΝΟΝ, ΥΔΡΟΨΥΚΤΟΝ 6 ΙΠΠΟΙ 40 HP, 300 ΧΙΛ. ΤΟ ΔΟΧΕΙΟΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΑΤΟΝ ΕΤΟΙΜΟΠΑΡΑΔΟΤΟΝ.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΠΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

Ἁγ. Ἀνδρέου 93, τηλ. 41-28 ΠΑΤΡΑ!

SELECT

Μαχαιροπήρουνα Ἀσημικά

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 47 - ΤΗΛ 70-108 ΠΑΤΡΑΙ

SELECT

Φωτιστικὰ Πολυέλαιοι

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 47 - ΤΗΛ 70-108 ΠΑΤΡΑΙ

ΣΤΙΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΟΙ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟΙ

ΜΕΝΔΡΙΝΟΣ & ΣΚΑΡΠΕΤΑΣ

ΦΩΤΟ - ΟΠΤΙΚΑ

ΝΙΚ. ΑΘ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΤΡΕΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ 297Α = ΤΗΛ. 35-51

ΠΑΤΡΑΙ

ΜΟΔΕΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ὅσες ἐνδιαφέρεσθε:

- Γιὰ ἕνα ἐκλεκτό, κομψὸ καὶ τέλειο φόρεμα, ταγιέρ, παλτό, κλπ., ὅπως τὸ βλέπετε στὰ πιὸ καλὰ φιγουρίνια.
- Γιὰ ἕνα Κροκὶ —Πατρὸν στὰ μέτρα τοῦ σώματός σας, ἐκ τῆς τελευταίας μόδας ποὺ ἐπέδειξαν οἱ οἶκοι τῶν Παρισίων.
- Γιὰ ἐκμάθησιν Γεωμετρικῆς Κοπτικῆς ἑνὸς, δύο μηνῶν κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν.
- Ἐπισκεφθῆτε τὸ Ἐργαστήριον Ἐλευθέρων Σπουδῶν τῆς Μοδίστας κ. ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ—ΜΕΡΕΜΕΤΗ, Κανακάρη 96— Πάτραι, τηλέφωνον 34—00.

ΑΛΟΥΜΙΝΙΑ "Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ"

Μία ἐνοχλητικὴ κατάστασις

Η ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Τοῦ κ. Γ. Τηλ. Κανελλοπούλου, ὀδοντιάτρου

Ἡ κακοσμία τοῦ στόματος δέν εἶναι καθ' ἑαυτὴ ἀσθένεια ὡς αἱ συνήθεις ἀλλὰ ἀποτελεῖ σύμπτωμα ἄλλων τοπικῶν ἢ γενικῶν παθολογικῶν καταστάσεων. Γνωστὴ δὲ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀναφέρεται εἰς τὸν πάπυρον τοῦ ΕΒΕΡΣ (1550 π. Χ.) ὡς καὶ μεταγενεστέρως ὑπὸ τοῦ Πατρὸς τῆς Ἰατρικῆς Ἱπποκράτους ὡς ἕνα ἐκ τῶν κυριωτέρων διαγνωστικῶν μέσων ὡρισμένων πυρετικῶν καταστάσεων. Στούς ἀραχαίους λαούς ἡ λίαν δυσάρεστη στὴ αὐτὴ ἀνωμαλία ἦταν φαινόμενον ἀπαρατήρητον, ἐκπολιτιζόμενος ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἀπέτλεσε αὐτὴ σοβαράν ἐνόχλησιν, ὥστε σέ πολλὰς πολιτισμένας χώρας νὰ θεωρεῖται αἰτία διαζυγίου μεταξὺ τῶν συζύγων.

Ἡ κακοσμία τοῦ στόματος καταδηλοῦται διά τρομερᾶς δυσοσμίας εἴτε κατά τὴν ὁμιλίαν εἴτε κατὰ τὸν ἐφιππασμόν, οὕτως ὥστε ὁ πάσχων νὰ καθίσταται δυσάρεστος εἰς τὸ ἄμεσον περιβάλλον του, εἰς δέ τόν εὐρύτερον κοινωνικόν του κύκλον λίαν ἀνεπιθύμητος. Τὸ τραγικὸν δέ τῆς παθήσεως αὐτῆς εἶναι ὅτι ὁ ἴδιος ὁ ἀσθενὴς δέν ἔχει ὑποκειμενικήν ἀντίληψιν τῆς καταστάσεώς του, διότι ἡ ὀσφρησις συνηθίζει στάς κακοσμίας τοῦ στόματος καί δέν ἀντιδρᾶ, τὸ δέ ἄμεσον περιβάλλον του ἀποφεύγει νὰ τοῦ τὸ ἀναφέρῃ διά νὰ μήν τόν τραυματίσῃ ψυχικῶς. Οὕτω ὁ ἀσθενής αὐτός κατὰ τὴν ἐπαγγελματικήν καί κοινωνικήν του δραστηριότητα ἀπομακρύνεται ὑπὸ τῶν ἄλλων χωρίς νὰ γνωρίζῃ τούς λόγους αὐτῆς τῆς ἀπομακρύνσεως. Ἐάν δέ κάποιος τολμηρός ἢ στενός συγγενὴς τοῦ ἀναφέρει τούς λόγους καί γνωρίζει πλέον τήν πάθησίν του τραυματίζεται ψυχικῶς καί καθίσταται κομπλεξικός. Ἀποφεύγει νὰ ὁμιλῇ, ἀποφεύγει νὰ συναναστρέφεται καί ἀπουσιάζει ἀπό κάθε κοινωνικήν ἐκδήλωσιν. Πλείστοι ὑπάλληλοι καταστημάτων ἢ γραφείων συνήθως τοῦ ἀσθενοῦς φύλου (πωλήτριαι δακτυλογράφοι) ἀπελύθησαν ὑπό τῶν προϊσταμένων των λόγῳ τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος. Πλεῖστοι δέ εἶναι ἐκεῖνοι πού πταραμένουν μακράν τοῦ γάμου καί στεροῦνται τῶν ἀπολαύσεων τῆς ζωῆς. Τὰ ἄτομα αὐτὰ καθίστανται δυστυχισμένα καί περιφρονημένα, ἡ δέ ζωὴ γίνεται μαρτυρική. Κι' ὅμως δέν πρέπει ν' ἀπογοητεύωνται. Ὑπάρχει θεραπεία καί γι' αὐτούς. Ἀρκεῖ νὰ εὑρεθῇ τὸ αἴτιον τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος. Ἐκ στατιστικῶν προκύπτει ὅτι τὸ 80% τῶν κακοσμιῶν τοῦ στόματος ἔχουν ὡς αἴτιον τὴν παραμεμελημένην ὑγιεινὴν τῶν δοντιῶν. Συνεπῶς ὁ ἀσθενής πρέπει νὰ ἐπισκεφθῇ ἀμέσως τόν ὀδοντίατρον διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπισταμένως τὸ στόμα. Ἐπί φυσιολογικῆς καταστάσεως τῶν ὀδόντων καί τῶν οὐλῶν καί κανονικῆς τοποθετήσεως τῶν ὀδόντων φυσικῶν ἢ τεχνητῶν ὡς καί ἐπί ἐπιμεμελημένης ὑγιεινῆς τοῦ στόματός ὁ καθαρισμός ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῶν τροφῶν γίνεται πλήρης. Οἱ τερηδονισθέντες (σαπισμένοι) ὅμως ὀδόντες αἱ φλεγμοναί τῶν οὐλῶν (οὐλίτιδες) ὡς καί ἡ κακή προσθετική ἐργασία εὐνοοῦν τήν παραμονήν τῶν ὑπολειμμάτων τῶν τροφῶν ἐντός τῶν παθολογικῶς σχηματισμένων ὀπῶν ἢ κρυπτῶν, ὅπου ἐγκιβωτίζονται ἐκεῖ ὑφίστανται σῆψιν, ἐκ δέ τῆς σήψεως παράγονται ἀέρια δημιουργοῦν τήν κακοσμίαν τοῦ στόματος. Οἱ πάσχοντες λοιπόν ἐκ κακοσμίας τοῦ στόματος ἔχουν ὡς πρῶτον μέλημα τήν ἔμφραξιν ὅλων τῶν τερηδονισμένων ὀδόντων, θεραπείαν τῶν οὐλικῶν παθήσεων ὡς καί τήν ἀποκατάστασιν τῆς μασητικῆς λειτουργίας διά τῆς κανονικῆς τοποθετήσεως νέων τεχνητῶν ὀδόντων. Ἐάν λοιπόν παρά τήν πλήρη ἀπο κατάστασιν τῆς στοματικῆς ὑγείας ἡ κακοσμία τοῦ στόματος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ τότε ὁ γιατρός θὰ πρέπῃ νὰ ἀναζητήσῃ τά ἄλλα αἴτια αὐτῆς τῆς παθήσεως. Χρόνιαι παθολογικαί καταστάσεις τῶν ἀμυγδαλῶν, τοῦ λάρυγγος, τοῦ φάρυγγος, τῶν γλωσσικῶν ἀμυγδαλῶν τῶν ἀδενοειδῶν ἐκβλαστήσεων (κρεατάκια), ἡ χρονία ἰγμορῖτις ὡς καί ἡ χρονία ρινῖτις (κάκοσμος ρινῖτις ἢ ὄζαινα) εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὑπεύθυνα διά τήν κακοσμίαν τοῦ στόματος. Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω τοπικῶν αἰτίων, ὑπάρχουν καί γενικά αἴτια τῶν ὁποίων γνωστή τυγχάνει ἡ δυσάρεστος κακοσμία. Καί τέλος ψυχικαί καταστάσεις (θυμός λύπη, οὕτως ὥστε ἐπί ὡρισμένων ἀσθενῶν ἡ παρουσία ἢ μή τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος νὰ ἀποτελῇ τό βαρόμετρον τῆς καλῆς ἢ κακῆς ψυχικῆς των διαθέσεως. Τελειῶνων τό κεφάλαιον τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος θὰ ἤθελα νὰ τονίσω ὅτι οἱ πάσχοντες ἐκ τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος δέν πρέπει ν' ἀπογοητεύωνται διότι ἡ θεραπεία εἶναι ἁπλουστάτη, ἀρκεῖ νὰ εὑρεθῇ τὸ αἴτιον. Προτοῦ δέ ἐμπλακοῦν στό πέλαγος τῶν γενικῶν αἰτίων ἄς ἀποκαταστήσουν πρῶτον τήν στοματικήν των ὑγείαν διότι ἀπεδείχθη ὅτι τά συχνότερα αἴτια τῆς παθήσεως αὐτῆς εἶναι αἱ ἀσθένειαι τῶν δοντιῶν καί τοῦ στόματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ὀδοντίατρος

ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 160

ΣΗΜΑΙΕΣ

Ἕτοιμες καὶ ἐπὶ παραγγελία, Ἀνδρ Γριτσόπουλος, Μαιζῶνος 68 Α' τηλ. 36—07

Ἀπάντησις εἰς δημοσίευμα περὶ τοῦ ἱεροκήρυκος κ. Χ. Δέδε

Κύριε Διευθυντά,

Νομίζω ὅτι ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας πρέπει νὰ ἀκούεται κάπου —, κάπου καί δι' αὐτὸ θερμῶς παρακαλῶ νὰ καταχωρήσετε τὴν παρακάτω ἀπάντησιν πρός τόν τέως Βουλευτήν κ. Δημ. Παπαθανασόπουλον:

Κύριε Δ. Παπαθανασόπουλε,

Ἐδιάβασα μιὰ ἀπάντησή σας πρός τόν Ἱεροκήρυκα κ. Δ. Παπανδέ. Τὸ τί εἶπε καὶ πῶς τὰ εἶπε ὁ κ. Δέδες καί ἂν εἶπε σωστά ἢ ψέμματα, δέν παίρνω θέση, διότι δέν ἤμουν παρών. Ἐπίσης ἀπὸ ὅλο τό κείμενο τῆς ἐπιστολῆς σας δέν ἐξετάζω ἄλλο τίποτε πλήν τῆς παρακάτω περικοπῆς:

«Καί τό πρῶτο μέρος ὁ κ. Δέδες τὸ ἀντιπαρέρχεται γιατί φαίνεται θεωρεῖ ὅτι εἶναι ἐκτός τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων του νὰ στρέφεται ἐναντίον τῆς ἀριστερᾶς, νὰ ὁμιλῇ μέ τόν τρόπον πού μίλησε ἐναντίον τῆς ἀριστερᾶς, νὰ ὁμιλῇ μέ τόν τρόπον πού μίλησε ἐναντίον τῶν «ὑλιστικῶν ἰδεολογιῶν» νὰ ὁμιλῇ γιὰ τὰ βασανιστήρια στὰ ὁποῖα ὑπέβαλαν ἀκόμη καί ἱερεῖς οἱ «συμμορίτες».

Καὶ ἐπάνω σέ αὐτήν τήν περικοπή σᾶς ἐρωτῶ:

1) Σᾶς πού τόσα πολλά λέτε καί γράφετε περί «δημοκρατίας» καί «Λευτεριᾶς» κλπ δέν νομίζετε ὅτι ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος νὰ λέη καί νὰ γράφη ὅτι νομίζει σωστόν, ἀνεξαρτήτως θέσεως καί ἰδιότητος; Δέν νομίζετε ὅτι ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἔχη ὅποια γνώμη νομίζει ὡς ὀρθήν καί αὐτήν, ὄχι μονάχα νὰ τήν ἔχη μέσα του (διότι αὐτό, εἴτε θέλετε, εἴτε δέν θέλετε συμβαίνει στήν πραγματικότητα καί διότι Νόμοι καί διαταγες καί ὅ,τι σμά δέν χωράνε στή σκέψη ὁποιουδήποτε πολιτοῦ θὰ τὸ ἠθελατε νὰ τὸ καταρθώσετε, ἀλλὰ δέν μπορεῖτε) ἀλλὰ καί νὰ ἐκφράζῃ αὐτή τήν γνώμη του γραπτῶς καί προφορικῶς χωρίς περιορισμούς καί χωρίς νὰ παίρνῃ ἀδεια ἀπο κανεναν σύμφωνα μέ τό ἄρθρον 14 τοῦ Συνταγματος; Γιατί δηλαδὴ θέτετε ζήτημα γιατί εἶπε ἔτσι ὁ Δέδες; Διότι αὐτὴ ἦταν ἡ γνώμη του ἡ πίστη του. Τὶ δηλαδὴ θέλετε νὰ αστυνομεύετε τὴ γνωμη καί τήν σκέψη τοῦ καθενός; Σέ τέτοια Δημοκρατία πιστεύετε;

2) Δέν ἄκουσα ἄν ὁ κ. Δέδες μίλησε ἐνάντια «στίς ὑλιστικές ἰδεολογίες». Ἄλλα καί ἄν μίλησε, τί λέτε, κακό ἔκανε ἢ καλό; Ναί ἢ ὄχι; Καί ἄν μίλησε πράγματι κατά τῆς ὑλιστικῆς «ἰδεολογίας» ἔπρεπε λέμε, νὰ πάῃ ἄδεια ἀπὸ σᾶς; Τί εἶναι δηλαδὴ ἡ ὑλιστική «ἰδεολογία» πού δέν πρέπει νὰ σᾶς τὴν θίξωμε;

3) Γιατί σᾶς ἐνοχλεῖ ἄν ὁ κ. Δέδες μίλησε ἐνάντια στίς «ὑλιστικές ἰδεολογίες»; Εἶναι μήπως «ἰδεολογία» σας ὁ ὑλισμός, ναί ἢ ὄχι; Καί ἂν εἶναι σωστὴ ἡ «ἰδεολογία» αὐτὴ γιατί νὰ κρυβῶστε καί νὰ ὑποκρινῶστε, ἀλλὰ δέν τὸ λέτε καθαρά καί ξεσκέπαστα: Ἄν πάλι δέν εἶστε ὑλιστές, τότε τί σᾶς πείραξε ὁ κ. Δέδες, ἄν μίλησε κατά τοῦ Ὑλισμοῦ; καί ἄν σᾶς συκοφάντησε ὅτι τάχα εἶστε ὑλιστές ἐνῶ σεῖς δέν εἶστε γιατί δέν τόν διαψεύδετε σαφῶς, καθαρὰ ξάστερα καί ὄχι μέ ὕπουλα καί πονηρά διφορούμενα μισόλογα;

4) Γιατί σᾶς πείραξε ἄν ὁ κ. Δέδες ἀνέφερε ὅτι οἱ συμμορίτες ἔβασάνισαν καί ἔθαψαν ἀπάνω; Ψέμματα εἶπε ἢ ἀλήθεια; Διαψεύστε τον ἄν μπορεῖτε. Ἀλλά γιατί ἀγαπᾶτε τὸ σκοτάδι; Ἀλλὰ πότε ἐμιλήσατε ἴσια ἀληθινὰ εἰλικρινὰ καί χωρίς προσωπεῖο; Λοιπόν γιά ἀφῆστε αὐτά τὰ θεοσκοτωμένα στήν ἄκρη καί βάλτε μυαλ